

Her Őeyden 6nce

ILKYAR'a da (7 YIBO'lu 6đrencimize ve 3 eŐlikçiye) kuağını ađmıŐ

bizi 12 g6n boyunca misafir etmiŐ olan Japon

dostlarımıza, Japonya'daki T6rk, Koreli arkadaŐlarımızın

acılarını paylaŐtıđımızı,

çok ama çok 6z6ld6đ6m6z6 belirtmek isteriz...

En kısa zamanda eski g6nlerine d6nebilmeleri

en b6y6k dileđimiz...

Bu gece Mersin 6niversitesinden ilk ILKYAR projesine katılan

sevgili İsmet'in izlenimini paylaŐıyoruz...

ILKYAR gecen yıl ne yaptı, 6n6m6zdeki sene ne yapacak

yıllık faaliyet raporunun sunulacağı toplantı ODT6'de

saat 14'de SEM'de (S6rekli Eđitim Merkezinde) gerçekteŐecek...

6zellikle bađıŐçılarımızı, emek veren g6n6ll6lerimizi ve

g6n6l verenlerimizi bekliyoruz..

Saygılarımızla...

ILKYAR

--

Orda bir YIBO var...

<http://www.ilkyar.org.tr>

"Senin de Onlardan Farkın Yok"

İnsan genelde şehirde yaşıyorsa özellikle sisteme ayak uydurup daha iyisi olsun, daha güzel araba , daha güzel ev, daha da güzeli, daha daha güzeli... gibi bir doyumsuzlukla sistemin içine kapanıp kalıyor. Evet ben de o sistemin içinde kalan ve dışardan bakıldığı zaman öyle yaşayan biri gibiydim ama benim bu bu sistemde yaşayan insanlardan tek farkım içimde o sistemini yaşatmayışımıdı.

Kafamda hep uygulamak istediklerim, yapmak istediklerim ve bunları yapamamanın verdiği vicdan azabı vardı. Bazı geceler uyuyamadığım sabaha kadar kendime sinirlendiğim "senin de onlardan farkın yok" dediğim zamanlar oldu.

Elimden birşey

gelmiyordu ne yapabilirim ki, nasıl bu vicdan azabından kurtulup içimde istediğim gibi yaşardım ? Nasıl aklımdakileri somut bir şekilde ortaya koyabilirim diye düşünüyordum.

Hayatın böyle olması, bu aradaki uçurumların temelde çözüm bulunabileceğini farkettim. İLKİYAR'ı duydum, İLKİYAR'ın neler yaptığını gördüm, nasıl organize olduğunu, prensiplerinin güzelliğini, çocukları mutlu

edişi gördüm ve aradığım şey bu dedim. Ben de İLKİYAR'a katılmalıyım dedim ve katıldım. Sadece bu duyduğum muhteşem şeyleri görmek için projeye katılmam kalmıştı ama bundan önce bir bekleme süresi oldu kendimi tartıp yapabileceğimi anlamam lazımdı. Çünkü bu bazı kişiler için önemli olmayabilir ama ben oraya gittiğim zaman İLKİYAR adına gittiğimin bilincinde idim. Bir sorun olursa veya benim yaptığım bir hareket yüzünden İLKİYAR gibi her konuda çok özen gösteren, medyaya çıkmayan, kimseyi ötekileştirmeyen ve ötekileşmeyen iyi bir vakıfa zarar verebilirdim.

Sonunda kendimi hazır hissettiğime karar verdim ve cesaretimi toplayıp 8 günlük proje olan Şubat projesine katılmaya karar verdim. Benim için muhteşem geçen, hayata bakış açımı değiştiren bana çok şeyler katan faydalı bir proje geçirdim.

Olmak istediğim kişiydim ben orada, yapabileceklerimi gördüm,
bizim bir birlik olursak neler yapabileceğimizi gördüm,
bizi görünce mutlu olan çocuklar gördüm,
temiz kalpler gördüm,
hayattaki anlamın çocukların yüzümdeki sıcacık tebessüm olduğunu
gördüm....

parçalı havada bulutlar arkasındaki güneş olduklarını gördüm...

Güçlüydüler... temizdiler.... kederliyidiler..
çünkü bu temiz kalpli cocuklar YİBO'lydu.
Onlar sadece ve sadece elinden tutulmasını
ve o bulutların önüne geçmeyi bekleyen bir
güneştiler.... Bu ülkeyi aydınlatacak
ve sımsıcak hislerin yayılmasını sağlayacak
bir güneş.....

Ve ben her gece rüyalarımda o sıcacık
kalpleri ve gülümsemeleri
canlandırıyorum..... Artık onlar benim bir
Parçam....

.İYİKİ VARSIN İLKYAR....

İsmet Can Beller
Mersin Üniversitesi Makina Mühendisliği Bölümü 3.
Sınıf
www.ilkyar.org.tr ilkyar@ilkyar.org.tr